

NORGES HØYESTERETT

Den 20. mai 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Bårdsen, Noer og Arntzen i

HR-2016-01090-U, (sak nr. 2016/930), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Tarjei Hovland)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke i sak om besøksforbud etter straffeprosessloven § 222a.
- (2) Ved påtalemyndighetens beslutning 4. mars 2016 ble A, født 00.00.1980, ilagt besøksforbud frem til 4. juni 2016 overfor sin tidligere ektefelle, B.
- (3) A krevde beslutningen brakt inn for retten. Nordhordaland tingrett avsa 4. april 2016 kjennelse med slik slutning:

"A, født 00.00.1980, forbys å oppsøke, forfølge og på noe vis å ta kontakt med B, verken personlig eller gjennom telefon, tekstmelding, e-post eller annen elektronisk meddelelse, brev, postkort eller annen skriftlig meddelelse, eller gjennom tredjemann.

Besøksforbudet gjelder frem til og med 4. juni 2016."
- (4) A anket kjennelsen til Gulating lagmannsrett. På vegne av B ble det inngitt bemerkninger til anken ved prosesskriv 22. april 2016. Prosesskrivet ble ikke oversendt As advokat, slik at verken A eller hans advokat var kjent med innholdet i prosesskrivet før lagmannsrettens kjennelse.
- (5) Ved Gulating lagmannsretts kjennelse 27. april 2016 ble anken forkastet.

- (6) A har anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. Anken gjelder lovanvendelsen og saksbehandlingen. Det er i korte trekk gjort gjeldende at lagmannsretten har lagt til grunn feil lovanvendelse når den kom til at vilkårene i straffeprosessloven § 222a bokstav a, b og c er oppfylt, samt ved vurderingen av straffeprosessloven § 170a. Videre er det gjort gjeldende som saksbehandlingsfeil at prosesskrivet 22. april 2016 ikke var kjent for A eller hans advokat før lagmannsretten avsa kjennelse. Prosesskrivet inneholdt en rekke feil som ville blitt imøtegått dersom det hadde vært kjent. Det er nedlagt slik påstand:

"Prinsipalt:

Besøksforbudet ilagt A oppheves.

Vest politidistrikt dømmes til å betale kr 22 831 i saksomkostninger til A.

Subsidiært:

Gulathing lagmannsretts kjennelse av 27. april 2016 oppheves.

Vest politidistrikt dømmes til å betale kr 2 986 i saksomkostninger for Høyesteretts ankeutvalg til A."

- (7) *Påtalemyndigheten* har gjort gjeldende at lagmannsrettens lovanvendelse er riktig, og at eventuelle saksbehandlingsfeil uansett ikke har innvirket på resultatet. Det er nedlagt slik påstand:
- "Anken forkastes."**
- (8) *Bs* bistandsadvokat har inngitt merknader til anken, og har sluttet seg til lagmannsrettens avgjørelse. Om den anførte saksbehandlingsfeilen er det gjort gjeldende at det ikke fremkom opplysninger i prosesskrivet som ikke ankende part var kjent med fra før. Det at prosesskrivet ikke ble gjort kjent for ham kan derfor ikke ha hatt betydning for lagmannsrettens avgjørelse.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at saken gjelder en videre anke over kjennelse, hvor utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens lovtolkning og saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 388.
- (10) Ankeutvalget finner det enstemmig klart at anken over lagmannsrettens lovtolkning ikke kan føre frem, jf. straffeprosessloven § 387a.
- (11) Når det gjelder anken over saksbehandlingen, legger utvalget til grunn at *Bs* prosesskriv 22. april 2016 ikke ble meddelt A før lagmannsretten avsa sin kjennelse. Foruten opplysninger som tidligere var påberopt, inneholdt prosesskrivet en ny opplysning om at A hadde forsøkt å gi deres 13-år gamle sønn sommerjobb i sin næringsvirksomhet. Dette førte til at B ba fylkesmannen i Hordaland om bistand til å hindre slik tilsetting, som hun mente var en omgåelse av den rettskraftige dommen om *As* begrensede samværsrett. I anken til Høyesterett er det anført at det var sønnen som hadde kontaktet A for å søke sommerjobb i firmaet hvor han er ansatt som daglig leder.
- (12) Utvalget finner det ikke tvilsomt at unnlåtelsen av å gi A underretning om prosesskrivet med mulighet for kontradiksjon, var en saksbehandlingsfeil, jf. straffeprosessloven § 383 andre ledd. *Påtalemyndigheten* har anført at feilen ikke kan lede til opphevelse fordi den ikke kan antas å ha innvirket på avgjørelsens innhold, jf. straffeprosessloven § 385 sammenholdt med § 343.
- (13) Som det fremgår av Rt. 2015 side 619 avsnitt 14, stilles det små krav til sannsynligheten for at brudd på kontradiksjonsprinsippet kan ha virket inn på avgjørelsens innhold. Lagmannsretten har i saken her blant annet begrunnet besøksforbudet med at A ved å søke kontakt med barna

samtidig opptrer overfor B på en måte som faller innenfor vilkårene i straffeprosessloven § 222a første ledd bokstav b om å forfølge en annen person og bokstav c om å krenke en annens fred. Utvalget kan ikke se bort fra at de refererte opplysningene i prosesskrivet 22. april 2016 kan ha bidratt til denne vurderingen.

- (14) Lagmannsrettens kjennelse må følgelig oppheves.
- (15) I anken til Høyesterett er det nedlagt påstand om sakskostnader med 2 986 kroner for det tilfellet at lagmannsrettens kjennelse oppheves på grunn av saksbehandlingsfeil. Etter praksis kan sakskostnader tilkjennes etter en analogisk anvendelse av tvistelovens regler, jf. Rt. 2014 side 250 avsnitt 19. Ankeutvalget finner at sakskostnadskravet bør tas til følge i medhold av tvisteloven § 20-2.
- (16) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler staten ved Justisdepartementet til A 2 986 – totusennihundredeogåttiseks – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Ragnhild Noer
(sign.)

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Riktig utskrift: